

UCHWAŁA Nr XII/137/2019
RADY MIEJSKIEJ W BORNEM SULINOWIE
z dnia 26 września 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Na podstawie art. 18b ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019r. poz. 506, 1309 i 1696) w związku z art. 229 pkt 3, art. 237 i 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133) Rada Miejska w Bornem Sulinowie uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Rozpatruje się skargę Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie, złożoną w dniu 20 sierpnia 2019r.

2. Przyjmuje się stanowisko Komisji skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie w sprawie skargi, o której mowa w ust.1, o treści jak w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Poucza się o treści art.239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), który stanowi, że: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.”.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Komisja skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Bornem Sulinowie na posiedzeniach w dniach 12 i 16 września 2019 r. rozpatrywała skargę Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie złożoną w dniu 20 sierpnia 2019 r.

Na posiedzeniu komisja zapoznała się z pisemnymi wyjaśnieniami odnośnie zarzutów postawionych w skardze oraz wysłuchała ustnych wyjaśnień Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

W oparciu o przedstawione wyjaśnienia pisemne oraz ustne Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie - Komisja skarg, wniosków i petycji ustaliła, co następuje:

1. Odnosząc się do wielokrotnie powtarzanych w skardze zarzutów stosowania wobec skarżącego mściwości, nękania i złośliwości komisja stwierdza, że są one ogólne, nie poparte żadnymi argumentami ani przykładami. W związku z tym nie były one przedmiotem obrad komisji. Natomiast zarzut stosowania wobec skarżącego mobbingu jest bezpodstawny, bowiem jest to termin używany dla określenia negatywnych zachowań mogących występować w miejscu pracy, a nie relacjom między kierownikiem OPS a skarżącym.
2. W skardze Pan D. twierdzi, że Kierownik MGOPS zrobiła sobie prywatną instytucję, argumentując to faktem nie otrzymania pomocy w postaci zasiłku celowego na zakup rur do podłączenia grzejnika w kuchni i łazience. Z wyjaśnienia wynika, że skarżącemu faktycznie nie przyznano zasiłku celowego w kwocie 250,00zł miesięcznie (na lipiec i sierpień 2019 r.) z przeznaczeniem na zakup rur miedzianych wraz z kolankami, trójnikami i zaworami do podłączenia grzejnika w kuchni i łazience. Uznano bowiem, że zgłoszona potrzeba dofinansowania zakupu nie należy do kategorii potrzeb niezbędnych, zabezpieczających byt rodziny. Z tego też powodu odmówiono przyznania zasiłku celowego na wskazany cel. Decyzja została przez Pana D. zaskarżona do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie, do dnia posiedzenia komisji nie wpłynęła decyzja tego organu. Z wyjaśnienia wynika również, że na miarę posiadanych środków finansowych na realizację zadań własnych, pomoc w formie zasiłków celowych jest skarżącemu udzielana. Wartość udzielonych świadczeń w ramach systemu pomocy społecznej dla rodziny Pana D. wynosiła: w 2017 roku – 8.782,00zł, w 2018 r. – 10.945,00zł.
3. Skarżący zarzuca, że od miesiąca kwietnia w Ośrodku nie ma darów żywnościowych, natomiast w MOPS w Szczecinku są one cały czas wydawane. Z wyjaśnienia kierownika MGOPS-u wynika, że wszystkie gminy Powiatu Szczecineckiego uczestniczące w Programie Operacyjnym Pomoc Żywnościowa PO PŻ 2014-2020 ostatni transport żywności otrzymały w miesiącu marcu 2019 r. Natomiast kolejnych transportów żywności OPS spodziewa się jesienią 2019 r. Ośrodek Pomocy Społecznej od kilku lat prowadzi dystrybucję żywności pozyskanej z Banku Żywności za pośrednictwem Szczecineckiej Fundacji na rzecz Osób Poszkodowanych w Wypadkach Komunikacyjnych, która to Fundacja określa harmonogram transportów przekazywania żywności.

4. W skardze Pan D. zarzuca, że jego sprawy rozpatrywane są z opóźnieniem, że pracownik socjalny przyjeżdża na wywiad pod koniec miesiąca, aby decyzja wydana była w następnym miesiącu, przez co świadczenia nie są wypłacane w miesiącu, w którym złożony został wniosek o pomoc. Z wyjaśnień i przedłożonych do wglądu komisji dokumentów wynika, że postępowanie w sprawie rozpoznania wniosku wszczynane jest niezwłocznie, a pracownik socjalny udaje się do miejsca zamieszkania wnioskodawcy celem przeprowadzenia wywiadu środowiskowego. Terminy załatwiania spraw są zachowane i zgodne z przepisami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507 z późn. zm.) i z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.). W większości przypadków podania skarżącego zostają rozpatrzone w miesiącu złożenia podania i wypłata świadczeń – na wniosek zainteresowanego o wcześniejszą wypłatę - realizowana jest w tym samym miesiącu. Tak zostały załatwione wnioski skarżącego z lipca 2019 r. tj. zarówno decyzje jak i wypłata świadczeń miały miejsce w lipcu 2019 r. W przypadku Pana D. zdarza się jednak, że pracownik socjalny nie zastaje go w miejscu zamieszkania. Wówczas podejmuje próbę przeprowadzenia wywiadu w kolejnym możliwym terminie. Nie potwierdził się zarzut skarżącego, że rodzina cały czas świadczenia otrzymuje z miesięcznym opóźnieniem. Decyzje w sprawie świadczeń wydawane są niezwłocznie po przeprowadzeniu postępowania przewidzianego przepisami o pomocy społecznej (przeprowadzenie rodzinnego wywiadu środowiskowego) i w terminie określonym w przepisach kodeksu postępowania administracyjnego (niezwłocznie, nie dłużej jednak niż w terminie jednego miesiąca). Warunkiem realizacji decyzji administracyjnej jest walor jej ostateczności, co oznacza, że decyzja przed jej wykonaniem powinna być doręczona stronie oraz powinien upłynąć termin (14 dni od daty doręczenia lub ogłoszenia) na wniesienie odwołania. Decyzji można nadać walor ostateczności w trybie przewidzianym w art. 127a kpa, tj. po zrzeczeniu się przez stronę prawa do odwołania. Decyzje doręczane są rodzinie za pośrednictwem Poczty Polskiej i mogą być odbierane przez zainteresowanego już po terminie wypłat świadczeń (według przyjętego harmonogramu jest to 20-22 dzień każdego miesiąca). Nie mniej jednak każdorazowo Pan D. składa wniosek o wcześniejszą wypłatę świadczeń (a więc przed najbliższym przewidzianym terminem wypłat), a jego wniosek w tej sprawie załatwiany jest pozytywnie.
5. Odnosząc się do zarzutu, że „złośliwością, mściwością oraz siłą i bezprawnie” Kierownik MGOPS skierowała Pana D. do prac społecznie użytecznych komisja stwierdza, że zgodnie z art. 73a ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1482 z późn. zm.) na wniosek gminy starosta może skierować bezrobotnego bez prawa do zasiłku korzystającego ze świadczeń z pomocy społecznej do wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie gminy, w której bezrobotny zamieszkuje lub przebywa, w wymiarze do 10 godzin w tygodniu. Z wyjaśnienia wynika, że Pan D. jest osobą od wielu lat korzystającą z pomocy społecznej, a także od wielu lat osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Spełniał więc warunki do skierowania go na prace społecznie użyteczne i dlatego też postanowiono o skierowaniu go do tych prac. W miesiącu marcu br. zarówno Pan D., jak i jego konkubina nie byli zainteresowani podjęciem prac społecznie użytecznych na terenie sołectwa Juchowo. W czerwcu 2019 r. skierowany został do podjęcia prac społecznie użytecznych w m. Dąbie, co niewątpliwie pomogłoby poprawić sytuację finansową rodziny. Skarżący prac nie podjął tłumacząc się przede wszystkim stanem zdrowia, ale również koniecznością dojazdu z Juchowa do Dąbia, gdzie drogą gruntową do pokonania jest odległość ok. 4 km, a drogą asfaltową 5,5 km – nie jak twierdzi Pan D. – 8 km. Z powodu odmowy podjęcia prac społecznie użytecznych z uwagi na deklarowany stan zdrowia uniemożliwiający prace fizyczne, Pan D. skierowany został przez Powiatowy Urząd Pracy w Szczecinku na badanie do lekarza medycyny pracy. Z pobranego skierowania w wyznaczonym do 17 lipca 2019 r. terminie nie rozliczył się, jak również nie poinformował

urzędu pracy o przyczynach niestawiennictwa. W konsekwencji utracił status osoby bezrobotnej od dnia 17 lipca 2019 roku. W skardze Pan D. sygnalizuje, że nie może podejmować prac społecznie użytecznych z uwagi na stan zdrowia, a jednocześnie udowadnia, że aktywnie poszukuje pracy składając podania o przyjęcie do pracy do zakładów, z których nie wszystkie są zakładami pracy chronionej. Świadczy to o braku wiarygodności skarżącego i uchylaniu się przez niego od podejmowania jakiejkolwiek pracy.

6. Odnosząc się do zarzutu, jakoby Kierownik OPS siłą kierowała skarżącego do lasu celem szykowania drzewa za zimę u leśniczego ustalono, że w czerwcu 2019 r. przyznano mu zasiłek celowy z przeznaczeniem za zakup opału w kwocie 250,00 zł. Skarżący zobowiązany został do rozliczenia się z wykorzystania pomocy zgodnie z celem, na który przyznano świadczenie poprzez przedstawienie w terminie 1 miesiąca upoważnienia wydanego przez leśniczego do pozyskania drewna kosztem i staraniem nabywcy, a w terminie 3 miesięcy do przedłożenia asygnaty potwierdzającej wykup opału. Przedmiotowa decyzja została zaskarżona przez Pana D. do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie, które decyzją z dnia 25 lipca 2019 r. utrzymało decyzję Ośrodka w mocy, dzieląc stanowisko w zaskarżonej decyzji. Skład Orzekający Kolegium Odwoławczego w Koszalinie po analizie akt stwierdził, „że twierdzenie odwołującego, że nie podejmuje prac dorywczych ponieważ ma schorzenie kręgosłupa, nie jest właściwym uzasadnieniem do prowadzenia życia wyłącznie w oparciu o środki finansowe przyznane z pomocy społecznej, ponieważ zainteresowany nie czyni w ogóle starań w kierunku złożenia ponownego wniosku o ustalenie stopnia niepełnosprawności, a podaje, że jego stan zdrowia się pogarsza. Pan D. posiada orzeczenie o lekkim stopniu niepełnosprawności, gdzie we wskazaniach dotyczących odpowiedniego zatrudnienia jest zapis – otwarty rynek pracy”.
7. W skardze Pan D. porusza również kwestie związane z interwencją ze strony pracowników OPS, jaka miała miejsce w dniu 19 sierpnia 2019 roku. Z wyjaśnienia wynika, że istotnie miało miejsce wejście pracowników socjalnych w środowisko. Zostali dobrowolnie wpuszczeni do domu przez domowników, z którymi przeprowadzili rozmowę. Interwencję podjęto w związku ze zgłoszeniem incydentu przez anonimowego rozmówcę, jaki miał mieć miejsce w nocy z 18/19 sierpnia br. w domu Pana D. Anonimowy rozmówca w dniu 19 sierpnia br. około godz. 10-tej zgłosił, że w nocy z 18 na 19 sierpnia 2019 r. w domu Pana D. miała mieć miejsce awantura. Rozmówca wyraził zaniepokojenie sytuacją, w szczególności dziecka, które przecież o tak późnej godzinie spało a krzyki z całą pewnością musiały wzbudzić w nim lęk i strach i prosił o podjęcie działań interwencyjnych w rodzinie Pana D. Pracownicy socjalni będąc w środowisku próbowali wyjaśnić okoliczności nocnego zdarzenia. Obowiązkiem Ośrodka Pomocy Społecznej, po otrzymaniu takiego zgłoszenia, jest wysłanie pracownika socjalnego, aby odwiedził rodzinę i rozpoznał sytuację. Nie można bagatelizować zgłoszenia, zwłaszcza w rodzinie, w której jest wychowywane małe dziecko. Zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390 z późn. zm.) osoby będące świadkami przemocy w rodzinie powinny zawiadomić o tym Policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym przypadku Ośrodek Pomocy Społecznej, przy którym działa Zespół Interdyscyplinarny podejmujący działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
Tak więc obowiązkiem każdego, kto jest świadkiem przemocy w rodzinie albo podejrzewa, że ktoś jej doświadcza, jest powiadomienie o tym Ośrodka Pomocy Społecznej czy Policji. Natomiast służby zobowiązane są do podjęcia działań, bez względu na następstwa słowne lub piśmienne ze strony potencjalnego sprawcy.

Zdaniem komisji Pan D. nie jest zainteresowany poprawą sytuacji swojej rodziny poprzez własne starania. Nie tylko nie współpracuje w działaniach mających na celu jego aktywizację zawodową, ale też nie jest zainteresowany uzyskaniem dodatkowych środków finansowych własnym staraniem (prace społecznie użyteczne) czy też przygotowaniem opału przy własnym udziale. Oczekuje stałego wsparcia i zabezpieczenia wszystkich potrzeb. Złożona przez skarżącego skarga zawiera wiele pomówień pod adresem kierownika MGOPS-u.

Reasumując powyższe ustalenia Komisja skarg, wniosków i petycji uznała, że postępowanie Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej było prawidłowe i prowadzone w granicach upoważnień ustawowych.

W rezultacie skargę uznano za bezzasadną.

Podpisy Komisji:

1. Artur Malinowski (przewodniczący) .....
2. Magdalena Bugiel (członek) .....
3. Karolina Fornal (członek) .....

Uzasadnienie

W dniu 20 sierpnia 2019 r. wpłynęła skarga Pana J. D. na działania Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bornem Sulinowie.

Zgodnie z art.229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności burmistrza i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.